

Interpellation av Per Rosencrantz (M) till borgarrådet Emilia Bjuggren gällande vuxenutbildning

Arbetsförmedlingens senaste verksamhetsstatistik visar på betydande matchningsutmaningar på Stockholms arbetsmarknad. Antalet nyanmälda jobbvakanser i Stockholms kommun enbart på Arbetsförmedlingens platsbank uppgår till knappt 47 000. Antalet inskrivna öppet arbetslösa och i program i kommunen uppgår till drygt 32 000 personer.

Rent teoretiskt kan staden alltså få noll arbetslöshet om bara efterfrågan på arbetskraft möter utbudet – och inte ens det skulle räcka. Kommunal vuxenutbildning fyller här en viktig funktion att lösa matchningsproblematiken. Det krävs en tydligare styrning mot de utbildningar som snabbt ger jobb, inte minst yrkesutbildningar

Tyvärr finns lite hopp att hämta hos den styrande rödgröna majoriteten. Det förslag till inriktningsbeslut för upphandling av vuxenutbildning som nyligen behandlades i Arbetsmarknadsnämnden var inte övertygande. Moderaterna, Liberalerna och Centerpartiet försökte gemensamt få återremitterat.

För det första saknas i majoritetens förslag en tydlighet i mål för vuxenutbildningen. Många av målen är bra, man allt för många olika mål skapar en spretighet och riskerar att fokus inte riktas mot kärnuppdraget: att individer ska komma i arbete eller vidare till högre studier. Ett exempel på det är målet att ”Komvux ska bidra till ett grönt Stockholm och till klimatomställning”. Stockholm ska vara en grön stad och ta initiativ i klimatomställningen men det kan näppeligen ses som vuxenutbildningens kärnuppdrag.

Vidare saknar vi ett mål som tydligt kopplar till näringslivets behov. Idag råder stor brist på arbetskraft hos många företag, samtidigt finns ett stort antal arbetslösa. Det betyder att det finns en matchningsproblematik på Stockholms arbetsmarknad. Vilka rekryteringsbehov som näringslivet har på kort och lång sikt bör tydligare styra vuxenutbildningens utformning, än vad som framgår i förvaltningens förslag till inriktning. I detta syfte är det lämpligt att staden fördjupar sin dialog med företrädare för näringslivet i Stockholm och fortsätter det arbete vi började med under förra mandatperioden med vuxenutbildningens branschråd ska få en tydligare roll i kommande upphandling.

För det andra delar vi inte majoritetens syn att en större andel av vuxenutbildningen framgent ska drivas i egen regi. Inom delar av sfi handlar det i praktiken om en återkommunalisering. Under det grönblåa styret konstaterades att det finns vissa fördelar med egen regi, bland annat när staden har utvecklat nya utbildningsformer, som kombinationsutbildningar där utbildning i svenska sker integrerat med yrkesutbildningen. Moderaterna är pragmatiska i frågan om driftsform, det viktiga är att vuxenutbildningen fungerar väl och ger bra resultat. Förslaget till inriktning som nu ligger på bordet ger dock inga tydliga eller övertygande argument för varför det är klokt med en återkommunalisering. Det konstateras endast att Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet i kommunfullmäktige fattat ett beslut om att öka andelen egen regi. Tyvärr tycks vänstermajoritetens ideologiska preferenser fått styra, sannolikt med starkt inflytande från Vänsterpartiet.

Förlorarna är arbetslösa som är i behov av en välfungerande vuxenutbildning som snabbt kan leda till egen försörjning och ökad frihet.

Med anledning av detta önskar jag ställa följande frågor

1. I den kommande upphandlingen av vuxenutbildning kommer samarbetet med näringslivet i Stockholms tydliggöras?
2. Har en analys gjord över vilka ökad kostnader en återkommunalisering av vuxenutbildningen kan innebära för staden, i form av ökad lokal- och personalkostnader?
3. Har vänsterstyret övergett ambitionen att fler som studerar SFI ska kunna kombinera dessa studier med arbete?